

амъ повѣрка Божиє-то шефіранїє, и сѧ пресели отъ зема-та Халдейска въ Ханаанска-та зема.

Богъ, за да утвърди Авраама въ кѣра-та, а-влака мѫ сѧ на синъ, и въ различни видѣнїа.

Еднаждъ сѧ ави Богъ Авраамъ, и врече мѫ сѧ да го направи Сг҃ецъ на множество народы, и да бѫде особено неговъ Богъ. въ това Богъ постави съ Авраама закѣтъ. За знаменїе на той закѣтъ бѣше обрѣзанїе-то. Въ исто-то времѧ Богъ шеф-ша да дарува Авраамъ сына, Ісаака.

Въ друго времѧ Авраамъ видѣ троицѫ стран-ници, и ги покани у тѣхъ, за да си починатъ и да ги угости. Показаса, че въ образъ-тъ на тила странници бѣше Господъ, и съ негш двайнагела. Господъ подтвърди Авраамъ, какво подыръ єдна година, ще мѫ сѧ роди синъ. Това сѧ исполни, а-ко и да бѣше Авраамъ тогава вече стогодишънъ.

Бѣрл-тъ и послушанїе-то на Авраама Богъ по-каза въ примѣръ потомствѣ особено така: Той заповѣда Авраамъ да принесе сына си Ісаака въ ксе-сжженїе. Авраамъ направи жертвеникъ, положи на него дръва, а на дръва-та Ісаака, и вече вдигна ножъ-тъ да-го заколи: на Ангелъ по Божије повелѣнїе, задръжа рѣкъ-тъ мѫ.

За това послушанїе Богъ не само благослови Авраама на вречесла да благослови въ не-гово-то сѣма всы-тѣ народы земны. Това ш-значаваше, какво отъ Авраамово-то племѧ ще сѧ роди Спаситель-тъ мїра.

Ш Ісаака родиса Іаковъ, кой-то другоначе наричашесѧ Ізраиль, а Ш Іакова дванаесдъть сынове. Еси-тѣ они именуватсѧ Патрїарси, си-